

پیش نویس اول لایحہ اصلاح قانون مقررات صادرات و

واردات

عنوان گزارش: پیش نویس اول لایحه اصلاح قانون مقررات صادرات و واردات

انتشار: امور کمیسیون های تخصصی اتاق ایران

شماره گزارش: ۱۹۰۰۴۸

زمستان ۱۴۰۰

فهرست

۳	کمیسیون تسهیل تجارت و مدیریت واردات
۵	کمیسیون توسعه صادرات غیرنفتی

کمیسیون تسهیل تجارت و مدیریت واردات

پیرو پیشنهاد مطروحه در اصلاح قانون مقررات صادرات و واردات، موارد قابل توجه بصورت اجمالی به شرح زیر تقدیم می‌گردد، بدیهی است برخی پیشنهادات نیاز به ارائه جزئیات بیشتر خواهد داشت که حسب ضرورت اقدام خواهد شد. همچنین هم‌پوشانی‌هایی نیز در آئین‌نامه اجرایی این قانون وجود دارد که پس از نهایی شدن اصلاحات اصل قانون، حسب مورد بایستی مورد بازنگری قرار گیرد.

۱- ماده یک: بدون تغییر

۲- متن ماده دو: کالاهای صادراتی و وارداتی به سه گروه زیر تقسیم بندی می‌شوند:

- کالاهای مجاز، کالاهایی است که صدور یا ورود آن با رعایت ضوابط نیاز به کسب مجوز ندارد.
- کالای مشروط: کالایی است که صدور یا ورود آن با کسب مجوز امکان پذیر است.
- کالای ممنوع: کالایی است که صدور یا ورود آن به موجب شرع مقدس اسلام (به اعتبار خرید یا فروش یا مصرف) و یا به موجب قانون ممنوع گردد.
- پیشنهاد اصلاحیه ماده دو: به موجب قانون امور گمرکی مصوب ۱۳۹۰ نسخ شده‌است، فقط دو تبصره بدون اصل ماده باقی مانده‌است.

تبصره یک ماده دو: دولت می‌تواند بنا به مقتضیات و شرایط خاص زمانی با رعایت قوانین مربوطه صدور یا ورود بعضی از کالاها را ممنوع نماید.

- پیشنهاد اصلاحیه تبصره یک ماده دو: ممنوع شدن ورود کالاها، سابقا در اختیار مجلس بود و کالاهایی که توسط دولت از ورود آنها جلوگیری می‌شد غیر مجاز نامیده می‌شدند، بنظر می‌رسد همان طبقه‌بندی مناسب‌تر باشد. با این ترتیب تمایز بین کالاهای ممنوع قانونی و کالاهایی که حسب شرایط و موقتا از ورود آنها جلوگیری می‌شود حاصل می‌شود و فعالان تجاری بهتر می‌توانند تصمیم‌گیری نموده و به شفافیت اقتصادی کمک می‌کند.
- تبصره دو ماده دو: نوع و مشخصات کالاهای هریک از موارد سه گانه فوق الذکر بر اساس آیین‌نامه ای که توسط وزارت صنعت، معدن و تجارت تهیه و به تصویب هیات وزیران می‌رسد، معین خواهد شد.

- پیشنهاد اصلاحیه تبصره دو ماده دو: بهتر است در آئین‌نامه، همانند آنچه در خصوص جدول ضمیمه قانون در ماده ۴ آمده‌است زمان اعلام گروه‌های کالا مشخص شود و بدین وسیله در اعمال تغییرات روزانه محدودیت ایجاد شده و تغییرات منوط به شرایط ویژه‌ای گردد.
- پیشنهاد می‌گردد، کارت بازرگانی حذف و به جای آن عضویت فراگیر کلیه فعالان اقتصادی در اتاق ایران جایگزین شود. شرایط فعلی لازم برای اخذ کارت بازرگانی از طریق اعمال مواد ۱۶ الی ۱۹ قانون تجارت (با امکان جایگزینی اتاق ایران به جای آن) و مقررات سازمان امور مالیاتی در اخذ شناسه اقتصادی، همچنین رعایت شرایط اخذ کارت عضویت اتاق بازرگانی قابل کنترل خواهد بود.

۳- ماده هشت: وارد کنندگان کالاهای مختلف اعم از دولتی و غیر دولتی جهت اخذ مجوز ورود و ثبت سفارش باید منحصرأ به وزارت صنعت، معدن و تجارت مراجعه نماید.

• پیشنهاد اصلاحی ماده ۸: اگرچه مفهوم اصل ماده مشخص است، اما بهتر است با توجه به شرایط فعلی در خصوص مجوز بودن یا نبودن ثبت سفارش کالا تصریح لازم انجام پذیرد. پیشنهاد می شود ثبت سفارش به عنوان یک ثبت صرفاً در چهارچوب گروههای کالایی محدود شده و از حالت مجوز صراحتاً خارج شود.

۴- ماده نه: بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و گمرک ایران موظفند آمار ثبت سفارش گشایش شده و ترخیص کالا را حداکثر هر سه ماه یکبار به وزارت صنعت، معدن و تجارت و سایر ارگانهای ذیربط و اتاق ارسال دارند.

• پیشنهاد اصلاحی ماده ۹: با الزام دستگاههای نامبرده به ایجاد سامانههای نرم افزاری، تبادل برخط اطلاعات جایگزین ارسال دوره‌ای (سه ماهه) اطلاعات گردد.

۵- ماده دوازده: واردات قبل از صادرات مواد و کالاهای مورد مصرف در تولید، تکمیل، آماده سازی و بسته بندی کالاهای صادراتی به صورت ورود موقت با ارایه تعهد یا سفته معتبر به گمرک، از پرداخت کلیه وجوه متعلقه به واردات، جز آنچه که جنبه هزینه یا کارمزد دارد، معاف است.

• پیشنهاد اصلاحی ماده ۱۲: حذف شود (به موجب ماده ۵۱ ق.ا.گ لغو شده است. تبصره یک و سه نیز در آ.ا.ق.ا.گ مواد ۸۰، ۸۳، تبصره ۳ ماده ۸۶ و درج شده است، تبصره دو نیز در قانون امور گمرکی تصریح گردد.

۶- ماده ۱۴ لغو شده است.

۷- ماده ۱۵: نسخ ضمنی شده است.

۸- ماده ۱۶ چگونگی بررسی قیمت کالاهای وارداتی جهت ثبت سفارش در آیین نامه اجراییکه به تصویب هیات وزیران می رسد. مشخص می شود.

• پیشنهاد اصلاحی -ماده ۱۶: در صورت لغو ثبت سفارش یا استفاده صرفاً آماری زائد است و در حال حاضر نیز قابلیت اجرایی موثر ندارد.

۹- ماده ۲۰: نسخ ضمنی شده است.

۱۰- ماده ۲۱: نسخ ضمنی شده است.

۱۱- ماده ۲۴: با توجه به تغییرات از نظر تعداد مواد و تبصرهها اصلاح شود.

کمیسیون توسعه صادرات غیر نفتی

- ۱- تعریف خدمات نیاز به بازبینی دارد.
- ۲- در تعریف حقوق ورودی، در انتهای جمله بعد از کلمه خدمات کلمه «گمرکی» اضافه شود.
- ۳- در ماده یک بخش تعاریف، لازم است جامعه تجاری شفاف (از ذکر سه نقطه خودداری شود) تعریف شود. ایضا در مورد بند ۸ ماده ۵.
- ۴- در ماده یک بخش تعاریف، در تعرفه غیر ارزشی، فقط مبنا کمیت نیست بلکه در برخی موارد ترکیبی از کمیت و ارزش کالا است. نظیر تعریف مرکب و مختلط. لذا تعریف نیاز به اصلاح دارد.
- ۵- تبصره ۱ ماده ۴، با هماهنگی دستگاههای ذینفع انجام شود.
- ۶- در ماده ۵ اسامی وزارتخانه ها نیاز به اصلاح دارد. ضمنا در انتهای جمله معاون سازمان برنامه و بودجه به ریاست این سازمان اصلاح شود.
- ۷- بخشی از بند ۷ (ترجیحات تجاری) در بند ۸ ماده ۵ نیز هست. این همپوشانی های در این ماده اصلاح شوند. و یا در مورد عوارض صادراتی. مناسب است این موارد تدقیق گردند.
- ۸- بند ۱۱ ماده ۵ صرفا با نظر وزیر صنعت، معدن و تجارت نیست بلکه سایر اعضا نیز می توانند پیشنهادات خود را به دبیرخانه شورا اعلام نمایند.
- ۹- استفاده از عبارت «اوضاع و احوال» در متن قانون چندان مناسب نیست بهتر است از عبارت دیگری نظیر شرایط اقتصاد کشور استفاده شود (نظیر تبصره ماده ۶).
- ۱۰- در ماده ۶ بعد از عبارت «ترخهای حقوق ورودی» عبارت «متناسب با سیاست تجاری کشور» اضافه شود.
- ۱۱- در ماده ۷ «واردات و صادرات کالا در حجم تجاری» مناسب است حجم تجاری حذف شود. بعلاوه بهتر است صلاحیت به طور کامل با اتاق بازرگانی ایران باشد و معیارهای تعیین صلاحیت و نظارت با دولت باشد و کلیه فرایندها از طریق سامانه صورت گیرد.
- ۱۲- در تبصره ۱ ماده ۷، تصویب در شورای تجارت خارجی اضافه گردد.
- ۱۳- در تبصره ۱ ماده ۸، در انتهای خط اول بجای عبارت کالای مجاز از عبارت کالای ثبت سفارش شده استفاده شود.
- ۱۴- ارجح است بجای تبصره ۳ ماده ۱۰، در آیین نامه اجرایی آن بحث مشورت با اتاق بازرگانی و اتاق تعاون دیده شود.
- ۱۵- در ماده ۱۲ باید معیارهای تعیین هزینه ها مشخص شود.
- ۱۶- در تبصره ۱ ماده ۱۳ کارگروه تسهیل تجاری باید در تعاریف آورده شود.
- ۱۷- تبصره ۳ ماده ۱۳ لزومی ندارد و باید در آیین نامه اجرایی دیده شود.
- ۱۸- بستر پیاده سازی پنجره واحد، فناوری اطلاعات است لزومی به تبصره ۱ در ماده ۱۴ نمی باشد.
- ۱۹- با توجه به اینکه، بخش اعظم از ممنوعیتهای صادراتی مربوط به کالاهای کشاورزی است، در تبصره ای از ماده ۱۹ به ارایه برنامه کشت توسط وزارت جهادکشاورزی اشاره شود که بتوان بر اساس آن نسبت به صادرات محصولات کشاورزی برنامه ریزی نمود با این کار تبصره ۱ ذیل این ماده نیز بی اثر خواهد بود که همواره مورد انتقاد تجار است. در بند ج این ماده می تواند صادرات کالاهای یارانه ای با پرداخت مابه التفاوت آزاد باشد. در این صورت تبصره ۲ نیز می تواند حذف شود.
- ۲۰- در صورت عدم اعمال بند قبلی، در تبصره ۱ ماده ۱۹ بجای ممنوعیت از عوارض صادراتی بهره گرفته شود تا صادرکنندگانی که قرارداد با طرف خارجی خود دارند دچار ضرر و زیان نشوند.
- ۲۱- در تبصره ماده ۲۲ می تواند با نظر وزیر جهادکشاورزی نیز باشد.

- ۲۲- در ماده ۲۳ ضرورت آوردن مثال فرش در این ماده نیست. چون در انتها اشاره شده است لیست اعلام خواهد شد.
- ۲۳- در حال حاضر آمار روزانه ترخیص کالا توسط گمرک در اختیار سازمان توسعه تجارت قرار میگیرد و لذا نیازی به تبصره ۲ ماده ۲۴ نیست.
- ۲۴- در ماده ۲۷، وزارت صنعت، معدن و تجارت با هماهنگی دستگاههای ذیمدخل جایگزین دولت شود.
- ۲۵- در ماده ۲۸ بجای دشواریها از عبارت ناترازی استفاده شود.
- ۲۶- اشکلات ویرایشی مختلفی دارد که لازم است اصلاح شود